

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 2/2015 (9)

ISSN2353-3242

Estakada kolejowa w Gorzowie ma projekt!

W NUMERZE:

Organy Izby
Ewa Bosy – rzecznik odpowiedzialności
zawodowej LOIIB str. 10 i 11

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski
fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: poniedziałek – piątek w godzinach 8.00 – 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22
65-722 Zielona Góra
tel. 68 322 96 24,

biuro czynne: wtorek i czwartek: 12:00 - 16:00

Placówka Terenowa w Żarach:

ul. Bohaterów Getta 9-11 pok. 4
68-200 Żary, tel./fax. 68 475 33 55

biuro czynne od poniedziałku do piątku w godz. 12:00-16:00
dyżur Komisji Kwalifikacyjnej w czwartek w godz. 14:00-16:00

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

- wydawnictwo samorządu zawodowego cztery razy w roku trafia do rąk najwyższej klasy fachowców w dziedzinie budownictwa. Swoim zasięgiem obejmuje całe województwo, a jego nakład to 3 tysiące egzemplarzy.

Przedstawiane artykuły dotyczą m.in. aktualnie realizowanych inwestycji o kluczowym znaczeniu dla polskiej gospodarki, osiągnięć nauki w dziedzinie budownictwa, najnowszych technologii i materiałów, bezpieczeństwa w budownictwie, także problematyki samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Jeżeli chcą Państwo dotrzeć do naszych Czytelników z informacją o swoich produktach bądź usługach, serdecznie zapraszamy do współpracy.

Okręgowa Rada LOIIB

W numerze

- 5 – 7 Nauka:** Potencjał badawczy Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii Parku Naukowo-Technologicznego w Zielonej Górze
- 8 – 9 Zmiany Legislacyjne:** Wyroby budowlane w sejmowej podkomisji
- 10 – 11 Organy Izby:**
Ewa Bosy
– rzecznik odpowiedzialności zawodowej LOIIB
- 12 – 13 Inwestycje:**
Estakada kolejowa w Gorzowie ma projekt!
- 14 – 15 Nasze Budownictwo:**
Zielonogórskie PBO.
Czas przemian gospodarczych
- 17 Życia Izby:** Kalendarium LOIIB – drugi kwartał 2015 roku
- 18 Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego:**
Harmonogram szkoleń na rok 2015 – II półrocze
- 19 Ludzie lubuskiego budownictwa:** Wspomnienie – Tadeusz Kędziński (1937-2014)
- 20 Fotorelacja:**
Wycieczka techniczna do Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Koleżanki i Koledzy

Za nami XIV Zjazd Sprawozdawczy LOIIB. Zgodnie z naszym statutem, zjazd zwoływany jest przez okręgową radę co najmniej raz w roku do 30 kwietnia jako sprawozdawczy, natomiast co 4 lata jako sprawozdawczo-wyborczy. Waga tego wydarzenia jest nie do przecenienia, gdyż w jego trakcie poszczególne organy naszej izby, w tym również Okręgowa Rada, składają sprawozdania ze swojej działalności. Od delegatów reprezentujących wszystkich członków naszego samorządu zawodowego zależy, czy te sprawozdania zostaną przyjęte czy nie. W tym roku wszystkie sprawozdania zostały zatwierdzone, a Okręgowej Radzie udzielono absolutorium. Podczas zjazdu zatwierdzeniu podlega również budżet na dany rok kalendarzowy. W okresie poprzedzającym ostatni zjazd członkowie Okręgowej Rady poświęcili wiele czasu, dyskutując nad właściwym kształtem założeń budżetowych. Niestety, jako mała izba dysponujemy skromnymi wpływami, dlatego też szczególnie musimy dbać o to, by wszystkie wydatki były racjonalnie uzasadnione. Izba ponosi stałe koszty związane z utrzymaniem biur, pracowników i kosztami poszczególnych organów. Tych kosztów nie da się znacząco ograniczyć. A jednocześnie każdy z nas powinien mieć poczucie, że z optaczanych składek dostaje coś w zamian. I nie może to być wyłącznie ubezpieczenie i zaświadczenie o przynależności do izby samorządu zawodowego. Stąd też musimy dbać o to, aby w budżecie zarezerwować odpowiednie kwoty na szkolenia, działalność samopomocową i fundusz dopłat do szkoleń indywidualnych. Aby jednak te środki można było uznać za wydatkowane racjonalnie, niezbędne jest, by każdy z nas w jakimś stopniu je wykorzystał – uczestnicząc w szkoleniach, wyjazdach technicznych czy też organizowanym rokrocznie Dniu Budowlanych. Dla tych, którzy chcą swoje kwalifikacje podnosić indywidualnie, przeznaczone są środki na udzielenie wsparcia finansowego. A dla członków, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, przewidziane są środki na udzielenie bezwrotnego wsparcia finansowego. Dlatego też, podsumowując XIV Zjazd Sprawozdawczy, chciałbym zachęcić tych z nas, którzy do tej pory nie korzystali z możliwości oferowanych przez Izbę, by w tym roku spróbowali. Tak, aby na XV Zjeździe nikt z obecnych nie miał wątpliwości, że nasze składki zostały właściwie wykorzystane.

Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17,

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: mgr inż. Andrzej Cegielnik – Przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, mgr inż. Krystyna Sibińska – Poseł RP, dr inż. Anna Staszczuk, mgr Jarostaw Gil – Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska, Instytut Budownictwa, dr inż. Piotr Ziembicki – Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska, Instytut Inżynierii Środowiska, mgr inż. Zenon Pilarczyk – Rzeczoznawca budowlany.

Pozostali autorzy, którzy dotąd publikowali w biuletynie LOIIB: mgr Emilia Kucharczyk – Sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Robert Piotrowski – Członek zarządu Stowarzyszenia Promocji Kultury „Kamienica” w Gorzowie, mgr inż. Agnieszka Harasimowicz – Lubuski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, mgr inż. Dariusz DREWING, prof. dr hab. inż. Antoni Matysiak – Uniwersytet Zielonogórski, dr inż. Elżbieta Grochowska – Uniwersytet Zielonogórski, dr hab. Dariusz A. Rymar – Dyrektor Archiwum Państwowego w Gorzowie, Józef Rybka, mgr inż. Halina Szamotulska – Oddział GDDKiA w Zielonej Górze, mgr inż. Jerzy Kaszyca – Rzeczoznawca budowlany (architektura i urbanistyka), mgr inż. Józef Krzyżanowski – Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, mgr Artur Juszczyk – Asystent, Zakład Dróg i Mostów Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Jakub Marcinowski – Dziekan Wydziału Inż. Łąd. i Środ. Uniwersytetu Zielonogórskiego, dr Adam Wysokowski – Kierownik Zakładu Dróg i Mostów Uniwersytetu Zielonogórskiego, mgr inż. Wojciech Janik – Sekretarz Okręgowej Rady LOIIB, prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński, mgr inż. Mirosław Gruszecki – Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej, inż. Jacek Kasierski – Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB, dr inż. Józef Wtosek

Korekta: Michał Stupczyński

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów, mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

PAKIET SPECBUD

PROGRAMY INŻYNIERSKIE
DO PROJEKTOWANIA
KONSTRUKCJI BUDOWLANYCH

STATYKA • ŻELBET • DREWNO • STAL • MURY
FUNDAMENTY • EKSPERT • POMOCE PROJEKTANTA

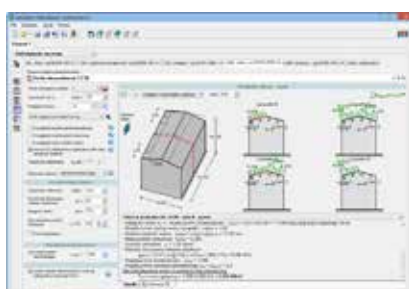
- » dla projektantów, wykonawców, inspektorów nadzoru
- » obliczenia wg norm EN i PN
- » kompleksowe podejście: obliczenia, rysunki i wykazy stali
- » intuicyjne i przyjazne w obsłudze
- » przystępne ceny, możliwość rozbudowy pakietu

darmowe
DEMO

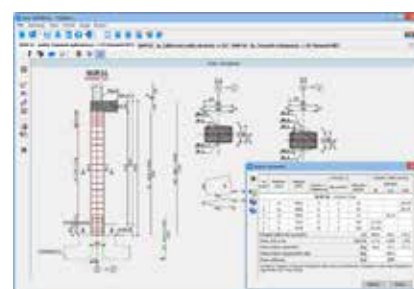
Neograniczona czasowo
wersja demonstracyjna
do pobrania z www.specbud.pl

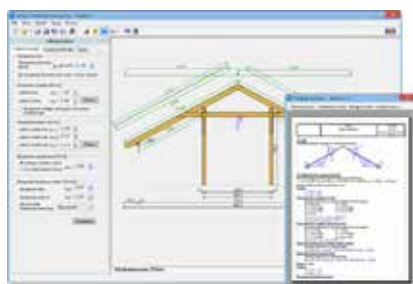
Rama PN | Rama EN

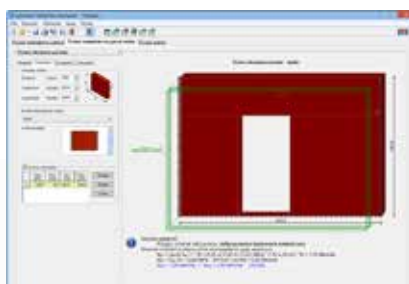
Kalkulator Oddziaływań Normowych EN

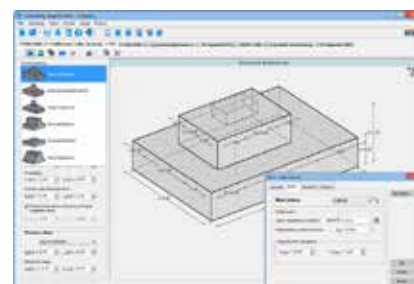
Stup Żelbetowy

Wiązary Płatwiowo-Kleszczowy

Kalkulator Elementów Murowych

Fundamenty Bezpośrednie

SPECBUD s.c.
44-100 Gliwice, ul. Kościuszki 1c
tel. 32 234 61 01, kom. 604 167 847
programy@specbud.pl
www.specbud.pl

**spec
bud**
OPROGRAMOWANIE
DLA BUDOWNICTWA

Potencjał badawczy Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii Parku Naukowo-Technologicznego w Zielonej Górze

1. Wprowadzenie

Polska, podpisując protokół z Kioto, podjęła międzynarodowe zobowiązania współpracy na rzecz przeciwdziałania globalnemu ociepleniu oraz wspierania zrównoważonego rozwoju. Wznoszenie i eksploatacja budynków na terenie Unii Europejskiej odpowiada za zużycie ok. 40% całkowitej energii pierwotnej i produkcję ok. 32% CO₂, zatem jednym z najistotniejszych kierunków działań jest poprawa efektywności energetycznej w sektorze budownictwa oraz wspieranie gospodarki niskoemisyjnej. Z podjętych zobowiązań wynika m.in. konieczność realizacji założonego na szczycie Unii Europejskiej w marcu 2007 r. celu 3 x 20 przewidującego do 2020 roku 20% obniżenie zużycia energii, 20% redukcję emisji CO₂ oraz zapewnienie 20% udziału energii odnawialnej w zużyciu całkowitej energii pierwotnej. Dodatkowo od 1 stycznia 2021 r. wszystkie nowo budowane budynki mieszkalne oraz użyteczności publicznej będą musiały być „blisko zero energetyczne”, tzn. prawie nie zużywać energii na cele ogrzewania i chłodzenia. Osiągnięcie powyższych celów nie będzie możliwe jedynie poprzez docieplanie budynków czy stosowanie podstawowych rozwiązań podnoszących efektywność energetyczną instalacji w nich pracujących. Konieczne będzie wykorzystanie dodatkowych, odnawialnych źródeł energii, przede wszystkim cieplnej, ale także elektrycznej, które mogą być używane w różnych konfiguracjach dla budynków mieszkalnych i w jeszcze innych dla budynków biurowych oraz użyteczności publicznej. Przy wznoszeniu budynków nisko czy zero energetycznych należy mieć na uwadze również warunki użytkowania tych budynków. Uzyskanie wymaganej charakterystyki energetycznej nie może odbywać się kosztem pogorszenia warunków użytkowania. Należy zapewnić właściwy mikroklimat wewnątrz, na

który składają się m.in. takie czynniki środowiskowe jak temperatura, wilgotność, stężenie CO₂ czy hałas.

Mając na uwadze powyższe, niezwykle istotne jest tworzenie laboratoriów badawczych pozwalających m.in. na prowadzenie wielokryterialnych analiz przegród budowlanych, instalacji wewnętrznych, elementów wyposażenia, a także parametrów mikroklimatu wewnątrz. W kontekście wspierania gospodarki niskoemisyjnej niezwykle istotne jest także tworzenie laboratoriów pozwalających na prowadzenie analiz hybrydowych źródeł energii, szczególnie wspieranych odnawialnymi źródłami energii. Przykładem realizacji takich laboratoriów badawczych jest budynek Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii (CBZIE) wybudowany w Parku Naukowo-Technologicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego (Fot.1).

je poprawność otrzymywanych wyników. Można w nim prowadzić badania naukowe oraz prace na zlecenie firm komercyjnych w tematyce z zakresu budownictwa zrównoważonego oraz efektywnego wytwarzania energii (w tym przede wszystkim ciepła oraz energii elektrycznej).

W ramach budynku Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii funkcjonują m.in.: Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego, Laboratorium Wytwarzania Energii, Laboratorium Izolacyjności Akustycznej, Laboratorium Symulacji Komputerowej.

2. Charakterystyka laboratoriów badawczych

2.1. Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego

W Laboratorium Budownictwa Zrów-

Fot. 1. Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii w Parku Naukowo-Technologicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Nowym Kisielinie k/Zielonej Góry

Budynek CBZIE ma charakter obiektu naukowo-dydaktycznego oraz laboratoryjnego, w którym oprócz infrastruktury badawczej funkcjonują sale dydaktyczne, biura i pomieszczenia techniczne. Jest to bardzo istotne ze względu na to, iż obiekt jest „żywym”, działającym budynkiem, w którym następuje rzeczywisty odbiór energii w różnej postaci, co podnosi jakość prac badawczych i gwarantu-

noważonego znajduje się 12 pomieszczeń doświadczalnych (4 na parterze oraz 8 na II piętrze) o takiej samej powierzchni, zlokalizowanych obok siebie z oknami w kierunku południa (Fot.2, Rys. 1). Pomieszczenia na parterze różnią się konstrukcją podłogi na gruncie, natomiast pomieszczenia na II piętrze konstrukcją ścian zewnętrznych, wewnętrznych i stropodachów.

Fot. 2. II piętro budynku CBZiE – po lewej stronie 8 pomieszczeń Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego

Dodatkowo na II piętrze znajdują się dwie sale ćwiczeniowe również do celów badawczych, w których zainstalowane jest chłodzenie stropowe. Wewnątrz przegród budowlanych (podłogi, stropodachy i ściany zewnętrzne) zamontowane są czujniki temperatury i wilgotności, a w wybranych pomieszczeniach urządzenia służące do pomiaru mikroklimatu (termo-higrometry, czarne kule, czujniki do pomiaru stężenia CO₂ czy ciśnienia absolutnego).

Rys. 1. Przekrój 3D budynku CBZiE wykonany za pomocą programu Auto CAD Revit.

W czerwonej ramce zaznaczono pomieszczenia badawcze Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego.

We wszystkich 14 pomieszczeniach badawczych zastosowano żaluzje zewnętrzne sterowane centralnie, co umożliwia np. określenie wpływu nasłonecznienia na zużycie energii przez dane pomieszczenie badawcze. Opomiarowano również zużycie ciepła w każdym z pomieszczeń. Podobnie jak w przypadku La-

boratorium Wytwarzania Energii, wszystkie urządzenia pomiarowe wpięte są w system zarządzania budynkiem BMS. W budynku ponadto znajdują się różne systemy grzewcze i chłodzące: ogrzewanie i chłodzenie płaszczyznowe (ścienne, podłogowe i stropowe), grzejniki wodne i elektryczne, klimatyzacja powietrzna.

2.2. Laboratorium Wytwarzania Energii

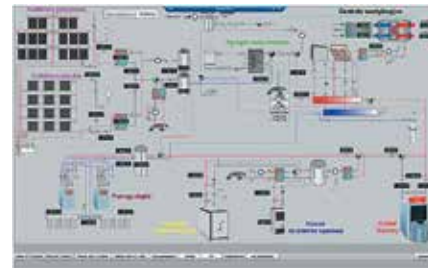
W Laboratorium Wytwarzania Energii funkcjonuje szereg urządzeń służących do wytwarzania ciepła przy wykorzystaniu różnych paliw (gaz ziemny, paliwa stałe, odnawialne źródła energii). Wszystkie te urządzenia są połączone w jeden układ technologiczny regulowany z pojedynczego, zintegrowanego sterownika programowalnego. Takie rozwiązanie powoduje możliwość prowadzenia badań i analiz w zakresie współpracy poszczególnych elementów źródła ciepła, sprawności wytwarzania energii, kosztów, efektywności energetycznej itd. Niezwykle istotną częścią badawczego układu technologicznego są odnawialne źródła ciepła (pompy ciepła, kolektory słoneczne płaskie i próżniowe, a także ogniwa fotowoltaiczne, w tym z układem nadążnym). Innowacyjnym rozwiązaniem zapewniającym ogromne możliwości badawcze jest układ wytwarzania chłodu na potrzeby instalacji klimatyzacyjnej budynku przy wykorzystaniu chłodziarki absorpcyjnej zasilanej ciepłem z kolektorów słonecznych. Na Fot. 3 przedstawiono fragment węzła ciepłno-chłodniczego w Laboratorium Wytwarzania Energii.

Fot. 3. Fragment węzła ciepłno-chłodniczego w Laboratorium Wytwarzania Energii CBZiE.

Niezwykle istotnym elementem opisywanego laboratorium badawczego jest układ sterowania i automatyki oraz przede wszystkim oprogramowanie i sprzęt służący do zbierania, archiwizacji i wizualizacji parametrów pracy każdego urządzenia. Układ czujników (termometry, cie-

płomierze, przepływomierze, analizatory spalin itd.) zrealizowany w laboratorium badawczym pozwala na pełną wizualizację wszystkich istotnych parametrów pracy źródła energii w dowolnym miejscu układu technologicznego (Rys. 2).

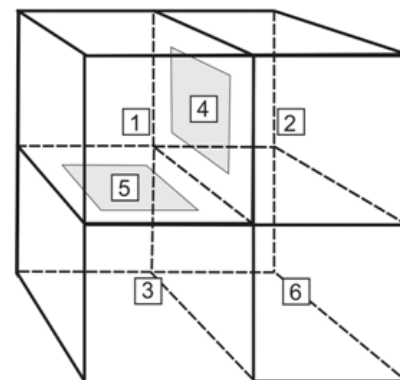

Rys. 2. Wizualizacja parametrów pracy węzła ciepłno-chłodniczego w Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii w PNT.

2.3. Laboratorium Izolacyjności Akustycznej

Na pomieszczenia Laboratorium Izolacyjności Akustycznej (Fot. 4) składają się trzy komory badawcze oraz pomieszczenie kontrolne, trwale wtopione w bryłę budynku Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii. Schemat ideowy LIA pokazano na Rys. 3, na którym wprowadzono następujące oznaczenia: 1. Komora nadawcza, z której będzie emitowany dźwięk źródłowy. 2. Komora odbiorcza dla badań przegród pionowych. 3. Komora odbiorcza dla badań przegród poziomych. 4. Otwór do montowania przegród pionowych. 5. Otwór do montowania przegród poziomych. 6. Pomieszczenie kontrolne.

W Laboratorium Izolacyjności Akustycznej mogą być prowadzone badania izolacyjności akustycznej przegród budowlanych pionowych i poziomych zgodnie z wymaganiami norm PN-EN ISO 10140.

Rys. 3. Układ poszczególnych komór w LIA.

Fot. 4. Komora nadawcza Laboratorium Izolacyjności Akustycznej

Wyznacznikiem jakości akustycznej laboratorium badającym izolacyjność akustyczną jest parametr R'_{max} , czyli miara maksymalnej izolacyjności akustycznej właściwej elementu budowlanego, która może być zmierzona w laboratorium bez znaczącego wpływu przenoszenia bocznego. Ściany komór zbudowane zostały z betonu zbrojonego i są od siebie odseparowane konstrukcyjnie przerywanymi dylatacyjnymi tak, aby zminimalizować przenoszenie boczne i osiągnąć wysokie R'_{max} dla częstotliwości z zakresu 100 Hz – 3150 Hz. R'_{max} wyznacza się w zależności od rodzaju badanej przegrody. W LIA zbadano parametr R'_{max} dla przegród ściennych murowanych i szkieletowych. Osiągnięto wysoką izolacyjność akustyczną od dźwięków powietrznych bez znaczącego wpływu przenoszenia bocznego w zakresie częstotliwości 100 Hz - 5000 Hz oraz uzyskano jednoliczbowy wskaźnik $R'_{max,w} = 70$ dB. Oznacza to, że w LIA będzie można badać wszystkie rodzaje przegród ściennych stosowanych w budownictwie mieszkaniowym i użytkowym na potrzeby wymagań normy PN-B-02151-3:1999.

W LIA możliwe są badania: wszelkiego rodzaju jedno i wielowarstwowych przegród ściennych; wszelkiego rodzaju stropów z wszystkimi warstwami podłogowymi, włączając badania izolacyjności akustycznej od dźwięków uderzeniowych; stropów z różnymi rozwiązaniami sufitów, w tym sufitów podwieszonych; drzwi i okien oraz drobnych elementów, takich jak nawiewniki; tłumienia dźwię-

ków uderzeniowych warstw podłogowych.

2.4. Laboratorium Symulacji Komputerowej

Urządzenia i sprzęt będący na wyposażeniu Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego pozwala na prowadzenie badań naukowych oraz świadczenie usług komercyjnych w szerokim zakresie tematycznym, zarówno dla branży budowlanej, architektonicznej, jak również inżynierii środowiska. Jednak niezwykle szybki rozwój technologiczny nieustannie kreuje nowe zagadnienia badawcze, które często są nawet trudne do wyobrażenia w czasie budowy laboratoriów badawczych. Bardzo ważne jest zatem stworzenie warunków umożliwiających zaproponowanie oferty badawczej i usługowej dopasowanej do zmieniającej się rzeczywistości.

Dodatkowo zagadnienia leżące w centrum zainteresowania Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego, związane z optymalizacją systemów energetycznych, źródeł energii oraz budynków, sieci i instalacji sanitarnych są niezwykle skomplikowane i wymagają stosowania zaawansowanych narzędzi symulacyjnych (oprogramowania komputerowego), bardzo często dedykowanych do konkretnych procesów czy technologii. Niezwykle wysoki stopień skomplikowania takich narzędzi symulacyjnych skutkuje ich bardzo wysokimi cenami i jednocześnie, ze względu na specyfikę pracy, bardzo skomplikowanym sposobem obsługi. Efektem tego jest niewielkie ich wykorzystanie zarówno w przemyśle, jak i środowisku inżynierów, projektantów czy naukowców.

Dzięki zastosowaniu metod komputerowych można prawidłowo zwymiarować wszystkie elementy układu technologicznego lub systemu technicznego oraz dodatkowo przeprowadzić symulacje ich pracy. Zaletą programów komputerowych jest to, że umożliwiają szybką zmianę parametrów elementów systemu i natychmiastową analizę wyniku takich zmian, czyli wariantowanie obliczeń, co skutkuje precyzyjnym dopasowaniem instalacji do wymagań konkretnego obiektu. Natomiast wadą jest stosunkowo wysoki koszt zakupu i aktualizacji oprogramowania.

Ze względu na powyższe podjęto decyzję o powołaniu Laboratorium Symulacji Komputerowej i doposażeniu Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii w sprzęt oraz oprogramowanie pozwalające na prowadzenie badań symulacyjnych dowolnych systemów technicznych z branży budowlanej, architektonicznej, inżynierii środowiska, energetyki i pokrewnych oraz wielu innych. Zakupiony sprzęt i oprogramowanie pozwoli na stworzenie jednego z najnowocześniejszych i najbardziej kompleksowych laboratoriów badawczych w Polsce. Oprogramowanie, które będzie wykorzystywane w Laboratorium, pozwoli na prowadzenie symulacji energetycznych, wytrzymałościowych (zarówno konstrukcji, jak i urządzeń), a także projektowanie nowych urządzeń oraz optymalizację istniejących. Otworzy to niezwykle szerokie możliwości współpracy z przemysłem, poprzez udostępnienie bardzo drogiego sprzętu i oprogramowania wraz z usługą prowadzenia dedykowanych prac badawczych i projektowych przez zespół naukowców i inżynierów specjalistów w różnych branżach.

Wykorzystanie przez firmy tak kompleksowej i nowoczesnej oferty badawczej pozwoli na obniżenie kosztów ich funkcjonowania, poprzez przeniesienie ciężaru prowadzenia badań i prac rozwojowych produktów czy technologii z firmowych działów R&D do specjalizowanego laboratorium badawczego wyposażonego w najnowocześniejszy sprzęt i oprogramowanie. Jednocześnie zapewnienie współpracy przemysłu z jednostką badawczą pozwoli na rozwój oferowanych przez firmy technologii, a także zmniejszenie energochłonności procesów już w nich funkcjonujących.

Autorzy:

dr inż. Anna Staszczuk,
mgr Jarosław Gil

Uniwersytet Zielonogórski,
Wydział Inżynierii Lądowej
i Środowiska, Instytut Budownictwa

dr inż. Piotr Ziembicki

Uniwersytet Zielonogórski,
Wydział Inżynierii Lądowej
i Środowiska, Instytut Inżynierii Środowiska

Wyroby budowlane przegłosowane w Sejmie

Co dadzą nowe zapisy? Wyliminowaliśmy dwa różne systemy umożliwiające wprowadzenie wyrobów do obrotu. Ujednolicamy cały proces i kompleksowo regulujemy zasady wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu.

Podkomisja nadzwyczajna powołana do prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz ustawy – Prawo budowlane, zawartym w druku sejmowym nr 2493, pracowała – pod moim kierownictwem – od 8 lipca 2013 roku. Na posiedzeniu w dniu 15 maja 2015 projekt ustawy, zgodnie ze sprawozdaniem Komisji Infrastruktury – druk nr 3040-A, został uchwalony przez Sejm.

Do projektu ustawy swoje uwagi zgłosiło 12 instytucji: Instytut Techniki Budowlanej, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwpowodziowych i Sprzętu Ratowniczego, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Budowlano-Wykończeniowych, Związek Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa, Konfederacja „Lewiatan”, Konfederacja Budownictwo i Nieruchomości, Instytut Badawczy Dróg i Mostów, Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, Fundacja Wszelchnica Budowlana oraz Stowarzyszenie Wykonawców Dachów Płaskich i Fasad. Swoje uwagi do projektu ustawy zgłosił również Klub Parlamentarny PO. W trakcie prac podkomisji nadzwyczajnej uwagi były zgłaszane również przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju oraz przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Przedłożony projekt rządowy określał zasady wprowadzenia do obrotu bądź udostępnienia na rynku wyrobów budowlanych i dostosowuje przepisy do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 305/2011 z 9 marca 2011 roku. Rozporządzenie ustanawia zharmonizowane warunki wprowadzenia do obrotu wyrobów budowlanych i uchyla dyrektywę Rady 89/106 EWG, która dotychczas regulowała rynek wyrobów budowlanych. W roku 2013 dokonano zmiany w ustawie i wyrobach budowlanych poprzez wprowadzenie tak zwanych JOT-ów, natomiast obecna propozycja, to całkowite i kompletne dostosowanie ustawy o wyrobach budowlanych do wspomnianego rozporządzenia nr 305/2011. Ustawa wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej. Zostało to zrobione. Dzięki temu projektowi wyliminowaliśmy funkcjonujące do dziś dwa różne systemy umożliwiające wprowadzenie do obrotu wyrobów, które były dotychczas. Ujednolicamy cały proces i kompleksowo regulujemy zasady wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu. Dotyczy to oczywiście wyrobów oznakowanych znakiem B.

W obecnej regulacji dotychczasową deklarację zgodności, krajową deklarację właściwości użytkowych, aprobatę techniczną zastępujemy krajową oceną techniczną. Ujednolicamy również obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli producentów, importerów i sprzedawców w zakresie

wyrobów budowlanych. Wprowadzamy również nowe instrumenty dla organów nadzoru budowlanego w zakresie kontroli wyrobów budowlanych. Regulujemy również możliwość bardzo ścisłej współpracy i wydawania poleceń wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego przez głównego inspektora, umożliwiamy również zlecenie badania próbek budowlanych przez odpowiednie jednostki nadzoru w akredytowanych laboratoriach. Oczywiście wprowadzamy też zapis mówiący o publikacji wyników kontroli dokonywanych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Biuletynie Informacji Publicznej jego urzędu. Takie byłyby ogólne założenia, które zostały przyjęte w czasie prac komisji nad projektem ustawy.

W trakcie prac komisyjnych do projektu rządowego wprowadziliśmy poprawki. Zdefiniowaliśmy pojęcie „zamierzonego zastosowania”, które pojawiało się w treści ustawy, a nie miało jeszcze swojej definicji.

W treści całej ustawy ujednoliciliśmy pojęcie „wprowadzenie do obrotu” oraz

wprowadziliśmy definicję „udostępnienia na rynku krajowym”; w miarę możliwości staraliśmy się wszystkie te zapisy ujednolicić. Określiśmy zasady dostarczania lub udostępniania w wersji papierowej lub elektronicznej kopii krajowej deklaracji odbiorcy wyrobów budowlanych.

Dyskutowaliśmy – dyskusje trwały dosyć długo – na temat tego, kto będzie mógł wydawać, zmieniać, przedłużać lub uchylać krajowe oceny techniczne. Pomysły były różne; np. takie, żeby kompetencje były bardzo szerokie, upoważniające do tych czynności nie tylko instytuty, ale również uczelnie techniczne. Ostatecznie zdecydowaliśmy, że minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będzie mógł przekazywać te uprawnienia już funkcjonującym tak zwanym JOT-om, czyli krajowym jednostkom oceny technicznej.

Mieliśmy dotychczas różne przepisy, które mówiły o wydawaniu, zmianie, przedłużaniu i uchylaniu krajowych ocen technicznych – to też ujednoliliśmy. Skorygowaliśmy również delegację dla ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego

oraz mieszkalnictwa mówiącą o tym, jak ma wyglądać wzór wniosku o wydanie krajowej oceny technicznej i jaki ma być tryb jej wydawania, zmiany, przedłużania i uchylania. Dotyczy to również zawartości wniosku, ustalania liczby godzin niezbędnych do wydania krajowej oceny technicznej i jaki ma być zakres wszystkich związanych z tym dokumentów.

Wprowadziliśmy również przepisy umożliwiające pobieranie próbek wyrobu budowlanego także u sprzedawcy, a więc poza miejscem działalności producenta i poza placem budowy. Tak więc jednostki kontrolujące będą mogły pobierać próbki wyrobów budowlanych, a wyniki, tak jak już wspominałam, nieważne, czy będą one dobre czy złe, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego będzie zobowiązany publikować w BIP Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. Ma to też zapewnić, że

rynek wyrobów budowlanych będzie dobrym rynkiem. W wypadku tych, którzy przejdą te kontrole z pozytywnym wynikiem, będzie to swego rodzaju rekomendacja. Dla tych, którzy ocenieni będą negatywnie, to będzie działano, oczywiście, w sposób odwrotny. W czasie prac nad projektem wprowadziliśmy w końcowych artykułach zmiany terminów okresów, które minister infrastruktury i rozwoju będzie miał na to, żeby wydać rozporządzenia wykonawcze do ustawy.

Praca nad projektem była bardzo trudna. Mam jednak nadzieję, że został na tyle dobrze przygotowany, że dalsze prace nad nim w Senacie przebiegną sprawnie, co umożliwi szybkie wprowadzenie zmian

Krystyna Sibińska,
poseł RP

Ewa Bosy – rzecznik odpowiedzialności zawodowej LOIIB

Cykl rozmów z przewodniczącymi organów Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W tym wydaniu wywiad z Ewą Bosy.

Ewa Bosy,
inżynier budowlany
o specjalności konstrukcje
budowlane
(WSI w Zielonej Górze),
również doktor prawa
(Wydział Prawa,
Uniwersytet Wrocławski),
ukończyła też studia
w Wydziale Urbanistyki
i Planowania Przestrzennego.
Jest rodowitą zielonogórzanką,
ale wiele lat mieszkała
w Gorzowie – przyznaje,
że do Gorzowa ma wielki
sentyment.
Pracuje w Samorządowym
Kolegium Odwoławczym
w Zielonej Górze
oraz w pracowni projektowej
Lemur. W LOIIB pełni funkcję
Rzecznika Odpowiedzialności
Zawodowej.

Adam Oziewicz: Funkcja rzecznika odpowiedzialności zawodowej jest silnie powiązana z sądem dyscyplinarnym LOIIB...

Ewa Bosy: – Tak. Ustawa o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa z dnia 15 grudnia 2000 roku wskazuje, że właściwymi do rozpatrywania spraw z zakresu odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków Izby są Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej oraz Okręgowy Sąd Dyscyplinarny. Zgodnie z art. 26 pkt 1 cyt. Ustawy, okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej prowadzi postępowania wyjaśniające oraz sprawuje funkcje oskarżyciela w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej członków izb inżynierów budownictwa i dyscyplinarnej członków okręgowej

izby. Gdy, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego uzna, że skarga, wniosek o ukaranie, wyciągnięcie konsekwencji w ramach odpowiedzialności zawodowej czy dyscyplinarnej jest zasadne - kieruje taki wniosek do sądu dyscyplinarnego. Gdy nie zgadza się z rozstrzygnięciem sądu, składa odwołanie od orzeczeń okręgowego sądu dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności zawodowej do krajowego sądu, a od orzeczeń krajowego sądu składa odwołania do sądu administracyjnego

Kto zgłasza się do rzecznika odpowiedzialności zawodowej LOIIB?

– Rzecznik wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności zawodowej z urzędu lub na wniosek organu nadzoru budowlanego

właściwego dla miejsca popełnienia czynu lub stwierdzającego popełnienie czynu. Dodać należy, że rzecznik jest właściwy miejscowo w sprawach czynów popełnionych na terenie działania izby. Jeżeli nie można ustalić miejsca popełnienia czynu właściwy jest rzecznik izby, której członkiem jest obwiniony. Działanie rzecznika może być spowodowane również wnioskiem, skargą, informacją uzyskaną od osób trzecich. Gdy osoba fizyczna bądź prawna, a nie organ nadzoru budowlanego, wnioskuje o ukaranie nieodpowiedzialnego kierownika budowy czy projektanta, wszczynamy postępowanie z urzędu. Skoro powzięliśmy wiadomość, musimy wszcząć postępowanie. W 90 procentach wnioski dotyczą kierowników budów.

Czy członkowie LOIIB mogą się do pani zgłosić w jakiejś innej kwestii?

– Co do zasady - nie, bo nie zajmujemy się udzielaniem porad prawnych, ani tego typu dodatkową działalnością doradczą, ale gdy zgłasza się któryś z inżynierów, szuka wiedzy na temat odpowiedzialności zawodowej czy też dyscyplinarnej, to takich porad udzielamy.

Czym różni się odpowiedzialność zawodowa członków izby od odpowiedzialności dyscyplinarnej?

– Odpowiedzialność zawodowa w budownictwie to odpowiedzialność określona przepisami Prawa budowlanego, zaś odpowiedzialność dyscyplinarna – to odpowiedzialność za zawinione naruszenie obowiązków polegających na przestrzeganiu przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązujących przepisów oraz zasad wiedzy technicznej, przestrzeganiu zasad etyki zawodowej, stosowaniu się do uchwał organów izby, regularnemu optacaniu składów członkowskich, z wyjątkiem czynów podlegających odpowiedzialności zawodowej, określonej w art. 95 ustawy - Prawo budowlane, oraz czynów podlegających odpowiedzialności porządkowej zgodnie z art. 108 Kodeksu pracy.

Jak współdziała rzecznik z sądem dyscyplinarnym? Przy jakich okazjach spotykają się te organy Izby?

– Spotykamy się głównie w konsekwencji prowadzonych postępowań, bo działalność obu organów jest ściśle związana. Wpływa do rzecznika wniosek, a on – w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, uznaje, że wniosek jest zasadny bądź nie. Gdy nie dopatrzymy się niedopełnienia obowiązków w pełnieniu samodzielnej funkcji w budownictwie, czy też ich nierzetelnego wykonywania – umarzamy postępowanie. Gdy jednak uznamy, że zarzuty są zasadne – kierujemy wniosek do sądu dyscyplinarnego, który wymierza kary. Mamy wspólny zakres problemów – nie da się ich rozdzielić ostrym cięciem. Sąd wszczynają działania na nasz wniosek. Gdy sąd uzna, że nie dopełniliśmy należytej staranności w postępowaniu wyjaśniającym, to cofa nam wniosek. Podczas rozpraw występujemy w roli oskarżycieli. Bywa, że mamy rozbieżne zdania, ale na wspólnych szkoleniach mamy okazję

do wymiany poglądów na temat prowadzonych spraw, czy ustalenia jakiejś linii orzeczniczej.

Nazwa „rzecznik odpowiedzialności zawodowej LOIIB” wskazuje, że to jedna osoba, ale w rzeczywistości jest inaczej?

– W lubuskiej Izbie jest czterech rzeczników, ja jestem koordynatorem.

Jak organ funkcjonuje wewnątrz?

– Rozdzielam sprawy, kierując się zasadą równomiernego obciążenia pracą rzeczników, kierując się również indywidualnymi ich zainteresowaniami, kwalifikacjami, uzdolnieniami i doświadczeniem zawodowym. Gdy wpływa nowy wniosek dotyczący osoby, wobec której toczy się już inne postępowanie, to sprawę otrzymuje ten sam rzecznik. Choć czasami mam wątpliwości... Być może warto, aby sprawą zajął się kto inny, aby zderzyć różne punkty widzenia. Jednak, jak dotąd, praktykuję sprawdzony model. Rzecznik, wykonując samodzielnie czynności, jest odpowiedzialny za prawidłowość i terminowość tych czynności, a zwłaszcza za treść i formę postanowień, zarządzeń i innych pism procesowych oraz rzetelność ustnych sprawozdań i ścisłość informacji. Rzecznicy pracują w warunkach biurowych i domowych, gdyż nie jest możliwe wykonanie tak dużej i odpowiedzialnej pracy w zgietku w dotychczasowym lokalu Izby. Tutaj należy podkreślić bardzo dobrą współpracę z biurem obsługującym organ. Charakter działań, a zwłaszcza rozstrzygnięć rzecznika, wymaga czasem konsultacji prawnej i tę zapewnia nam w szerokim zakresie Pani mecenas Magda.

Dostęp do rzeczników jest również łatwy w całym regionie?

– Apelowaliśmy do zjazdu LOIIB, aby w tym względzie reprezentowane było po równo południe i północ województwa. Nie wiem, czy delegaci się tym kierowali, ale jest tak, że dwóch rzeczników jest z Gorzowa, jeden z Lubniewic, a ja jestem zdecydowanie z południa, bo z Zielonej Góry. Nie ma sygnałów, że rodzi to jakieś problemy. Na stronie Izby jest mój numer telefonu – każdy, kto nie trafi do mnie na środowy dyżur może zadzwonić, gdy trzeba, przyjadę do Gorzowa w innych terminach.

Liczba spraw wpływających do rzecznika wzrasta. Ma to związek z sytuacją gospodarczą? To oznacza, że w regionie więcej się buduje?

– Gdyby się wgłębić w problem, pewnie można by szukać związku między liczbą spraw a poprawą koniunktury w budownictwie. Ale czy tak jest w rzeczywistości? Nie jestem pewna. Faktem za to jest, że wzrasta świadomość inwestorów. Gdy kierownik budowy czy projektant próbują się wymigać od rzetelnego wykonywania swojej funkcji technicznej w budownictwie, to inwestor zwykle już wie, że może ich pociągnąć do odpowiedzialności. Ta świadomość jest ewidentnie przeze mnie odczuwana. W 2013 roku mieliśmy tylko 15 spraw, w 2014 już 20, a w pierwszym kwartale tego roku odnotowaliśmy ich aż 11. Liczba wzrasta lawinowo. Mniej aktywni są jednak przedstawiciele organów nadzoru budowlanego. To martwi.

Skargi dotyczą jakiejś określonej grupy inżynierów?

– Nie ma reguł. W tym gronie są weterani budownictwa – bardzo doświadczeni inżynierowie, ale też młodzi, dopiero zaczynający pracę w branży. Częściej trafiają do nas sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej niż dyscyplinarnej, a postępowania w zdecydowanej większości dotyczą osób z branży BO, bo też najwięcej jest w Izbie członków z tej branży.

Co zyskuje inwestor, zgłaszając skargę do rzecznika?

– Odnoszę wrażenie, że coraz częściej inwestorzy traktują drogę skierowania wniosku do rzecznika odpowiedzialności zawodowej, a dalej do sądu dyscyplinarnego, jako sposób na wyciągnięcie konsekwencji z powództwa cywilnego – chodzi o ewentualne odszkodowanie za niedopełnienie obowiązków z tytułu odpowiedzialności zawodowej przez naszych członków Izby. Ewentualne ukaranie obwinionego staje się kartą przetargową i dowodem na to, że rzeczywiście dany kierownik czy projektant nie dopełnił obowiązku, bo został ukarany przez sąd samorządu zawodowego. Na szczęście są również wnioski zawierające rzetelnie przedstawione zarzuty, a to służy poprawie wizerunku naszego zawodu.

Dziękuję.

Estakada kolejowa w Gorzowie ma projekt!

– Spektakularnych problemów nie było, ale mierzyliśmy się z pracą nieco inną niż zwykle – przyznaje inżynier Krzysztof Dembicki z gdańskiego Transprojektu. Właśnie ta firma wygrała przetarg na wykonanie dokumentacji technicznej. Zadanie wykonane.

Projektanci, przygotowując dokumentację techniczną dla estakady w Gorzowie, musieli zapewnić bezpieczeństwo, nośność i trwałość konstrukcji. Ponadto przy każdym tego typu zadaniu jest konieczność zachowania specjalnych wymogów związanych z ochroną konserwatorską. – W takich sytuacjach nigdy nie są to typowe prace, ale zarazem nie są to zadania, z którymi wcześniej nie mieliśmy do czynienia – podkreśla inż. Krzysztof Dembicki, projektant mostowy modernizacji gorzowskiej estakady kolejowej z ramienia Transprojektu Gdańsk.

Estakada stara, ale ma się nieźle

Co wiadomo o stuletnim wiadukcie? Jest w złym stanie technicznym, ale na pewno nie grozi mu katastrofa. – Gdyby

tak by to, nadzór budowlany natychmiast by go zamknął i nie byłby użytkowany – uspokaja nasz rozmówca. Projektanci już zakończyli prace, poprzedzili je gruntowną inwentaryzacją. To pewne, przyszły wykonawca będzie miał przed sobą duże zadanie. Niemal każdy element estakady będzie wymagał naprawy bądź odtworzenia. – Problem z punktu widzenia konstrukcyjnego jest oczywisty: estakada jest po prostu wyeksploatowana. W ubiegłym roku minęło sto lat od momentu oddania jej do użytku. Przyjmujemy, że trwałość obiektów inżynierskich wynosi około stu lat. Przy takich założeniach trzeba uznać, że estakada straciła już swoje walory inżynierskie i konstrukcyjne – w zasadzie należałoby ją zburzyć i wybudować od nowa – zaznacza inż. K. Dembicki. Choć przy tym zastrzega, że budowla – jak na swój wiek – trzyma się całkiem nieźle.

Remont bez spektakularnych robót

Zbliżający się remont będzie miał charakter wielopłaszczyznowy, ale nie będzie wymagał od wykonawcy szczególnie spektakularnych robót. Należy spodziewać się wszechstronnego wzmocnienia, bo obecnie wymagane są znacznie większe obciążenia niż sto lat temu. Wykonawca na pewno stanie przed zadaniem wykonania napraw powierzchniowych, bo obiekt jest zlokalizowany w centrum miasta i jego walory estetyczne są równie ważne jak sama konstrukcja. Remont estakady oznacza też zastosowanie nowoczesnych rozwiązań i przebudowy układu torowego. Chodzi o elementy cichej nawierzchni, która na przykład nie będzie wymagała głośnych prac utrzymaniowych. – Nie wchodząc w szczegóły

góry, zwracamy uwagę na trzy główne aspekty: wytrzymałość, stronę wizualną, czyli ujednoczenie wyglądu oraz na to, co będzie wyraźnie odczuwalne dla okolicznych mieszkańców, czyli zmniejszenie hałasu i oddziaływania obiektu na otoczenie – wyjaśnia inżynier Dembicki. Kształt, obrys, zmiany konstrukcyjne – tu nie należy spodziewać się zmian, bo estakada jest chroniona prawem jako zabytek techniki. – Elementy wizualne się nie zmieniają, bo nie mogą. Dojdzie do poszerzeń w górnej części obiektu, bo tego wymagają obecne przepisy, ale dla mieszkańców nie będą widoczne – dodaje projektant.

Co w dokumentacji?

Dokument z punktu widzenia celu, któremu ma służyć (jest warunkiem wydania pozwolenia na budowę oraz zbiorem dyrektyw dla wykonawcy) nie różni się od projektów dla podobnych obiektów. Są tam różnego rodzaju dokumentacje dla wszystkich branż, także dla tych działających na terenach kolejowych i okotokolejowych. Projekt na pewno wyróżniają wytyczne biorące pod uwagę wskazania konserwatora zabytków oraz liczba zaangażowanych w jego przygotowanie. Gdyby zebrać w jednym miejscu wszystkich specjalistów pracujących przy projekcie gorzowskiej estakady, byłoby ich na pewno około pięćdziesięciu – choć nie wszy-

scy byli przy nim stale i przez cały czas. Prace nad dokumentacją już zakończone – jeszcze tylko ostatnie uzgodnienia, szlify po uwagach zamawiającego. Gdański Transprojekt od dłuższego czasu jest po etapie zasadniczego projektowania. Pozostały drobiazgi i dopieszczanie projektu. Nie wiadomo natomiast, kiedy zaczną się prace na estakadzie – najpierw inwestor (PKP PLK) musi wyłonić wykonawcę w przetargu.

PKP PLK zapewnia, że remont zostanie podzielony na etapy tak, aby dla przedsiębiorców prowadzących działalność w niszach był jak najmniej uciążliwy. Po zmodernizowanej trasie pociągi osobowe będą mogły jechać z maksymalną prędkością 100 km/h, a składy towarowe z prędkością 70 km/h. Remont ma być zakończony w 2019 roku.

Adam Oziewicz

Zielonogórskie PBO. Czas przemian gospodarczych

W czterech wydaniach biuletynu Izby prezentowaliśmy artykuły o Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego – największej firmie budowlanej na terenie Zielonej Góry i regionu, kierowanej w latach 80. przez Zbigniewa Opalińskiego. Teraz poprosiliśmy o relację obecnego prezesa – mówił nam o sytuacji PBO w latach 90.

PIOTR MĘŻYŃSKI, OD 2013 PREZES ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA BUDOWNICTWA OGÓLNEGO W ZIELONEJ GÓRZE

Piotr Mężyński w Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego w Zielonej Górze pracuje od 1987 roku – zaczął jako kierownik działu ekonomicznego, obecnie (od 2013 roku) prezes zarządu spółki. Dobrze pamięta okres przemian ustrojowych przelotem lat 80. i 90. Dla zielonogórskiego PBO był to czas prywatyzacji. W firmie analizowano wybór sposobu przekształcenia – w grę wchodziła działalność w formie spółki skarbu państwa lub spółki pracowniczej. – Na szczę-

ście obroniliśmy drugą wersję – przyjęliśmy odpowiednik akcjonariatu pracowniczego w Stanach Zjednoczonych – wspomina. Z perspektywy czasu żałuje, że takiej strategii nie wybrały wszystkie duże polskie firmy. Dlaczego? Spółki skarbu państwa weszły w krąg zainteresowania warszawskich urzędników z ministerstwa i w ciągu kilku lat przestały funkcjonować. Tak było w przypadku zielonogórskiego ZINSTAL-u, ZEFAM-u i firm nowosolskich. Niestety, podobny los do końca dekady

spotkał większość spółek pracowniczych z powodu wysokich tzw. opłat dodatkowych związanych ze stopami procentowymi. PBO sobie poradziło.

Inwestycje lat 90.

Skrót PBO obowiązywał jeszcze przed przemianami. Po prywatyzacji zarząd zachował nazwę, dodając tylko formułę „spółka z o.o.” – tak jest do dziś. Poza przeobrażeniem struktury organi-

zacyjnej i formy działalności, potencjał przedsiębiorstwa nie uległ zasadniczej zmianie – baza maszynowa i liczba pracowników pozostała. Przynajmniej do połowy lat 90. pozycja PBO i innych dużych firm budowlanych w Zielonej Górze nie stała. Za to powstawały konkurencyjne firmy – zakładali je m.in. byli pracownicy. Prezes Mężyński przyznaje, że sporo „namieszały” na lokalnym rynku. – To był okres bezpardonowej walki o zamówienia publiczne – wspomina. Już jako spółka PBO budowało m.in. przejścia graniczne – niektórzy już wtedy przewidywali, że za kilkanaście lat nie będą potrzebne. Były realizowane z dofinansowaniem funduszu PHARE (został utworzony z myślą o pomocy dla Polski i Węgier). – Razem z gorzowskimi firmami budowaliśmy terminal w Świecku – na owe czasy bardzo nowoczesną i skomplikowaną budowlę. Nieco później – w konsorcjum kilku firm, również z gorzowskimi i z nowosolską przemysłówką – przejście graniczne w Olszynie – przywołuje w pamięci inwestycje sprzed 20 lat Piotr Mężyński. Prezes PBO zaznacza, że to były jedne z ostatnich przykładów współpracy i dowód na to, że firmy lubuskie mogły jeszcze wygrywać przetargi i obywało się to bez udziału kapitału zagranicznego. Ponadto przedsiębiorstwo realizowało obiekty dla politechniki (obecnie Uniwersytet Zielonogórski), rozbudowywało szpital wojewódzki w Zielonej Górze (już jako spółka PBO budowało oddział chirurgii i oddział dziecięcy) czy też obiekty na terenie Nowej Soli.

Koniec mieszkaniówki

Pierwsze lata dekady przemian ustrojowych i gospodarczych oznaczały kres rozwoju budownictwa mieszkaniowego – kluczowego segmentu dla PBO. P. Mężyński przypomina, że to ZPB, a później PBO wybudowało 70 procent Zielonej Góry – całą mieszkaniówkę i obiekty dla instytucji publicznych (przedszkola, szkoły). – Po 1990 roku jeszcze z rozpendu realizowaliśmy tego typu inwestycje, ale niebawem zmieniły się zasady finansowania budownictwa mieszkaniowego i pozostały nam kontrakty tylko w ramach zamówień publicznych – przedstawia sytuację prezes PBO.

Choć przedsiębiorstwo ciągle miało duży potencjał, uznanie i dopiero co

rozwijającą się konkurencję, to sytuacja firmy na rynku zaczęła się pogarszać. Główny powód: coraz większa liczba przegranych przetargów z małymi, prywatnymi wykonawcami, których preferowała ustawa o zamówieniach publicznych. Nieco później, po przystąpieniu Polski do UE, na konkurencyjność PBO negatywny wpływ miało złamanie zasad konkurencji wolnorynkowej w postaci wsparcia unijnego dla firm. – Należeliśmy do sektora dużych przedsiębiorstw – nie mogliśmy liczyć na żadne wsparcie ze środków UE z LRPO. Z kolei małe i średnie tak. Efekt? Nas nie stać było nawet na drobny sprzęt, z kolei znacznie mniejsi od nas kupowali, co chcieli i za ile chcieli – tłumaczy P. Mężyński. Nie ma wątpliwości, że należy wspierać małe i średnie firmy jako przynoszące olbrzymią część dochodu narodowego, ale uwzględniając zarazem interesy dużych podmiotów gospodarczych.

„Duży” może mniej

Obowiązki „dużych”, z których „mali” są zwolnieni: mocno obciążające, obowiązkowe składki na Fundusz Rehabilitacji Inwalidów – nie dotyczy firm zatrudniających poniżej 25 pracowników. Także bardziej złożone zasady ewidencji księgowej i wymóg utrzymania archiwum – w PBO do uzyskania są akta zatrudnionych założone jeszcze w latach 50 i 60. – To wszystko kosztuje. Stąd przestaliśmy być konkurencyjni w stosunku do małych firm z niskimi kosztami bieżącymi. Wygrywali przetargi ceną – a my nie mogliśmy zejść poniżej kwoty rentowności – podkreśla prezes PBO. Na i tak trudne dla przedsiębiorstwa warunki na rynku nałożyła się pomoc unijna dla MSP, tzn. możliwość zakupu za symboliczne kwoty sprzętu budowlanego i transportowego. W rezultacie PBO często ma gorszy sprzęt niż mali podwykonawcy. P. Mężyński przywołuje przykład jednej z zielonogórskich firm – kupiła za niewielkie pieniądze i dotację kompletne wyposażone laboratorium do badania wyrobów z betonu. – Nasze wywodzi się jeszcze z lat 70., i przyznaję, w obecnych warunkach nie stać nas na dokupienie aparatury elektronicznej – zdradza nasz rozmówca. W takich warunkach szybko okazało się, że można mieć biuro w teczce i wygrywać zamówienia publiczne milionowej wartości.

Według prezesa Mężyńskiego, i wtedy, i dziś brakuje w zamówieniach publicznych regulacji, które nie dopuszczają do konkurencji sektora MSP z dużymi przedsiębiorstwami, bo te ostatnie muszą być droższe. A cena przy wyborze wykonawcy ciągle jest najważniejsza. I to nawet gdy mały podmiot nie daje gwarancji dobrego wykonania czy ukończenia procesu inwestycyjnego. Cały system zamówień publicznych, mówiąc w skrócie, preferował tych, co nie płacili podatków. Ponadto złe praktyki w zamówieniach publicznych nie były w ogóle kontrolowane i piętnowane przez organy państwa – choć wszyscy doskonale sobie zdawali sprawę, że firmy wygrywające kontrakty za potężną wartość nie są w stanie ich zrealizować bez łamania przepisów BHP, Kodeksu Pracy i innych. Do tego w znacznej mierze muszą uciekać w szarą strefę – państwo niejako samo je tam wpychało. – Nasze kosztorysy w każdym przypadku zakładają przygotowanie zaplecza budowy z szatnią, stołówką, ogrodzonym placem budowy. Tymczasem mali konkurenci tego nie robili i bez trudu wgrzywali przetargi – zwraca uwagę nasz rozmówca. Wspomniane zmiany sprawy, że niemal wszyscy inwestorzy, w tym samorząd, administracja, a nawet prywatni, uwierzyli, że można z powodzeniem budować za 50, 60 procent wartości kosztorysowej. To oznacza, że takie firmy jak PBO nie mają szansy nawet na minimalny zysk. Realizowanie przez państwo takiej polityki doprowadziło do upadłości większości dużych firm budowlanych w regionie i roztrwonienie ich olbrzymiego potencjału. W to miejsce bardzo szybko weszły firmy zachodnie, ale to już zupełnie inna historia...

W następnym numerze prezes Piotr Mężyński przedstawi sytuację przedsiębiorstwa już w XXI wieku. Z kolei pod koniec roku wrócimy do rozmowy ze Zbigniewem Opalińskim.

Wystuchał: Adam Oziewicz

Podziemne moduły i stacje redukcyjne gazu ziemnego

Przy rozbudowie i modernizacji sieci gazowniczej klasyczne naziemne stacje lub punkty redukcyjne/ redukcyjno-pomiarowe mogą tworzyć trudności lokalizacyjne. Uwarunkowania prawne, własnościowe, wymagania architektoniczne i środowiskowe sprawiają, że firmy wykonawcze i użytkownicy sieci coraz częściej sięgają po rozwiązania umożliwiające zabudowę stacji redukcyjnej pod ziemią. Jest to rozwiązanie nie ingerujące w istniejącą architekturę i co za tym idzie pozwala uniknąć dodatkowych kosztów instalacji, takich jak przeróbki istniejących ogrodzeń czy fasad budynków. Rozwiązanie modułowe jest odporne

na warunki atmosferyczne, korozję, utlenianie się powłok lakierniczych (tradycyjne obudowy metalowe) oraz zniszczenia powodowane ingerencją człowieka czy innymi zdarzeniami mechanicznymi.

Lokalizacja stacji redukcyjnej pod ziemią ma jeszcze jeden bardzo ważny aspekt – pozwala na znaczne ograniczenie poziomu hałasu nieodłącznie związanego ze zjawiskiem redukcji ciśnienia gazu.

Emerpol dostarcza kompletne moduły oraz stacje redukcyjne do zabudowy podziemnej. Obudowy modułów wykonane są metodą wtryskową z tworzywa kompozytowego dającego produkt o bardzo wysokiej wytrzymałości mechanicznej, termicznej oraz dużej odporności na procesy starzenia. Dostarczany moduł posiada zwykle pokrywę oraz niezależny wąż, które zapobiegają przedostawaniu się wód powierzchniowych do wnętrza modułu. Obudowy modułów i stacji podziemnych wykonuje się również ze stali nierdzewnej.

Bardzo istotnym elementem jest właściwa wentylacja i odwodnienie komory modułu lub stacji. Istnieje szereg wyrobów konstrukcji sprawdzonych i wyrobów przez wiele lat użytkowania.

Podziemne moduły redukcyjne to nowoczesne rozwiązania stosowane na całym świecie i coraz częściej wybierane przez polskich projektantów, wykonawców i inwestorów.

W tego typu rozwiązaniach kluczowe znaczenie ma doświadczenie dostawcy i producenta, potwierdzone odpowiednimi referencjami.

Emerpol Sp. z o.o. jest przedstawicielem w Polsce firm Fisher-Francel-Tartarini w zakresie urządzeń redukcyjno-zabezpieczających

do gazu ziemnego. Fisher-Francel-Tartarini, należący do koncernu Emerson Process Management, jest największym na świecie dostawcą urządzeń redukcyjnych i zabezpieczających do gazu ziemnego.

Zakres oferty produktowej Emerpol obejmuje między innymi: reduktory, zawory szybko zamykające, przepustnice, bezpompowe nawalnianie wtryskowe, systemy nadzoru i sterowania oraz podziemne moduły redukcyjne przeznaczone zarówno do sieci i instalacji gazu ziemnego.

Emerpol Sp. z o.o.
ul. Marsa 56b, 04-242 Warszawa
tel.: +48 22 351 51 51
www.emerpol.pl
emerpol@emerpol.pl

Kalendarium LOIIB: Wydarzenia – pierwszy kwartał 2015 roku

MARZEC:

- **2 marca** – posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB
- **4 marca** – posiedzenie Krajowej Rady PIIB, na które zostali zaproszeni Przewodniczący Okręgowych Rad. LOIIB reprezentował Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR
- **5 marca** – szkolenie w Gorzowie Wlkp. (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- **9 marca** – kontrola Okręgowej Komisji Rewizyjnej w zakresie: realizacji budżetu, stanu finansów oraz sprawozdania finansowego LOIIB za 2014 r.
- **9, 16, 17, 20 marca** – posiedzenia Zespołów Kwalifikacyjnych w sprawie postępowań kwalifikacyjnych o nadanie uprawnień budowlanych
- **10 marca** – wyjazd członków LOIIB do Poznania na Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA 2015
- **11 marca** – posiedzenie Okręgowej Rady LOIIB
- szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- **12 marca** – szkolenie w Żarach (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- **13 marca** – kontrola Okręgowej Komisji Rewizyjnej w zakresie działalności: OROZ, OSD i Rady LOIIB za 2014r.
- posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej LOIIB
- **19-20 marca** – VIII Konferencja Naukowo-Techniczna pt. „Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych”, która odbyła się na Uniwersytecie Zielonogórskim. LOIIB reprezentował Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR
- **20 marca** – w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego PIIB. LOIIB reprezentował Tadeusz Głapa, Przewodniczący Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego
- **21 marca** – X Sprawozdawczy Zjazd Lubuskiej Okręgowej Izby Architektów RP, w którym uczestniczył Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB
- **24 marca** – posiedzenie Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady PIIB. LOIIB reprezentował Mirosław Gruszecki, Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej.
- **26 marca** – w ramach WPPK-2015 odbyło się w Szczyrku posiedzenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB z udziałem przewodniczących OKK. Uczestniczyli w nim: Andrzej Wesoły, z-ca Przewodniczącego OKK LOIIB i Piotr Koczwara, z-ca Przewodniczącego KKK
- szkolenie w Gorzowie Wlkp. (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **30 marca** – posiedzenie Składu Orzekającego Okręgowej Rady LOIIB w sprawie rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto 32 uchwały

- **31 marca** – posiedzenie Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady PIIB. LOIIB reprezentował Mirosław Gruszecki, Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej

KWIECIEŃ:

- **11 kwietnia** – XIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB
- **14-15 kwietnia** – VII Konferencja dla Budownictwa, która odbyła się w Rawie Mazowieckiej. Uczestniczył w niej Mirosław Gruszecki, Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej LOIIB.
- **15 kwietnia** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **17, 20, 24, 27 kwietnia** – posiedzenia Zespołów Kwalifikacyjnych w sprawie postępowań kwalifikacyjnych o nadanie uprawnień budowlanych
- **17 kwietnia** – posiedzenie Zespołu Redakcyjnego Biuletynu LOIIB
- **21 kwietnia** – posiedzenie Okręgowej Rady LOIIB
- **22 kwietnia** – podpisanie porozumienia o współpracy LOIIB z Zespołem Szkół Budowlanych w Gorzowie Wlkp.
- posiedzenie Krajowej Rady PIIB, na które zostali zaproszeni Przewodniczący OR. W posiedzeniu uczestniczył Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB
- **23 kwietnia** – spotkanie informacyjne dla uczniów klas maturalnych Zespołu Szkół Budowlanych w Żarach dotyczące zmian w Prawie Budowlanym i możliwości zdobywania uprawnień budowlanych przez techników. W spotkaniu wzięli udział Emilia Kucharczyk, Józef Krzyżanowski, Rajmund Czerwonajcio, OR i Józef Rybka
- szkolenie w Żarach (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- **28 kwietnia** – I Turniej Budowlany dla uczniów trzecich klas szkół gimnazjalnych z województwa lubuskiego zorganizowany przez Zespół Szkół Budowlanych w Gorzowie Wlkp. Podczas konkursu LOIIB reprezentował Jerzy Kaszyca, członek Okręgowej Rady
- **29 kwietnia** – posiedzenie Składu Orzekającego Okręgowej Rady LOIIB w sprawie rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto 13 uchwał
- **30 kwietnia** – szkolenie w Gorzowie Wlkp. (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- posiedzenie Komisji Wnioskowej Krajowej Rady PIIB, w którym uczestniczyła Ewa Bosy

MAJ:

- **6 maja** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **7 maja** – w Warszawie odbyło się spotkanie informacyjno-szkoleniowe redaktorów naczelnych okręgowych biuletynów.

Z LOIIB udział wzięli Wojciech Janik, Sekretarz OR

- **12 maja** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB
- **13 maja** – posiedzenie Krajowej Rady PIIB, na które zostali zaproszeni Przewodniczący OR, i w którym uczestniczył Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB
- **14 maja** – szkolenie w Żarach (zgodnie z Harmonogramem szkoleń)
- **15 maja** – egzamin na uprawnienia budowlane (część pisemna)
- **15-20 maja** – egzamin na uprawnienia budowlane (część ustna)
- **15-16 maja** – w Serocku odbyto się szkolenie członków KROZ i KSD wraz z przewodniczącymi OSD i rzecznikami koordynatorami oraz obsługą administracyjną i radcami prawnymi. Uczestniczyli w nim: Ewa Bosy, OROZ – Koordynator, Jacek Kasiński, Przewodniczący OSD, radca prawni i pracownik biura LOIIB
- **18 maja** – wycieczka techniczna do Parku Naukowo-Technologicznego w Nowym Kisielinie
- **21 maja** – szkolenie w Gorzowie Wlkp. (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- posiedzenie Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB
- **21-23 maja** – narada skarbników okręgowych izb inżynierów budownictwa, zorganizowana w Lublinie przez PIIB. LOIIB reprezentowała Teresa Domaradzka, Skarbnik OR
- **21 maja** – w Międzyzdrojach odbyło się posiedzenie KKK w ramach XXVII Konferencji Naukowo-Technicznej Awarii Budowlane 2015. Z LOIIB udział wzięli Piotr Koczwara
- **22 maja** – posiedzenie Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady PIIB, podczas którego LOIIB reprezentował Mirosław Gruszecki
- wizyta przedstawicieli Brandenburskiej Izby. Spotkanie odbyło się w siedzibie LOIIB. Omówiono współpracę przy organizowaniu szkoleń i wyjazdów technicznych.
- **27 maja** – posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB z udziałem przewodniczących Okręgowych Komisji Rewizyjnych. LOIIB reprezentował Przemysław Puchalski
- szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń)
- **28 maja** – posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB
- **29 maja** – posiedzenie Składu Orzekającego Okręgowej Rady LOIIB w sprawie rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto 27 uchwał
- **29-30 maja** – I spotkanie regionalne dot. współdziałania redakcji oraz rad programowych czasopism Okręgowych Izb, zorganizowane w Szczecinie przez ZOIB

Harmonogram szkoleń na rok 2015 – I półrocze

Gorzów Wlkp.	Zielona Góra	Żary
<p>Miejsce i czas: Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna, nowy budynek, wejście od ul. Kosynierów Gdyńskich, godz. 15.00 (czwartek)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 02.07. Emilia Kucharczyk – Uprawnienia budowlane po zmianach w Prawie Budowlanym oraz odpowiedzialność osób kierujących praktyką zawodową kandydatów na uprawnienia budowlane oraz zmiany w prawie budowlanym obowiązujące od 28.06.2015 r. • 17.09. Maciej Sikorski – Konsekwencje zmian Prawa Zamówień Publicznych dla wykonawców robót, usług. • 01.10. Michał Juskowski – Poprawa efektywności energetycznej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. • 22.10. Piotr Koczwarą – Wyjaśnienie niezbędnego zakresu będących w obiegu opracowań i pojęć: ocena stanu technicznego, opinia techniczna, ekspertyza, orzeczenie jako zajęcie stanowiska w sprawie. • 12.11. Jolanta Musiał – Wymagania, zasady, niezbędna dokumentacja w postępowaniach administracyjnych (z administracją budowlaną, z nadzorem budowlanym). • 03.12. Ryszard Kabat – Przeglądy obiektów budowlanych. 	<p>Miejsce i czas: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, ul. Prof. Szafrana 1, budynek A8, sala 213, godz. 17.00 (środa)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 08.07. Emilia Kucharczyk – Uprawnienia budowlane po zmianach w Prawie Budowlanym oraz odpowiedzialność osób kierujących praktyką zawodową kandydatów na uprawnienia budowlane oraz zmiany w prawie budowlanym obowiązujące od 28.06.2015 r. • 16.09. Maciej Sikorski – Konsekwencje zmian Prawa Zamówień Publicznych dla wykonawców robót, usług. • 07.10. Michał Juskowski – Poprawa efektywności energetycznej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. • 28.10. Piotr Koczwarą – Wyjaśnienie niezbędnego zakresu będących w obiegu opracowań i pojęć: ocena stanu technicznego, opinia techniczna, ekspertyza, orzeczenie jako zajęcie stanowiska w sprawie. • 18.11. Jolanta Musiał – Wymagania, zasady, niezbędna dokumentacja w postępowaniach administracyjnych (z administracją budowlaną, z nadzorem budowlanym). • 09.12. Ryszard Kabat – Przeglądy obiektów budowlanych. 	<p>Miejsce i czas: Technikum Budowlane, ul. Górnośląska 2, godz. 15.00 (czwartek)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 09.07. Emilia Kucharczyk – Uprawnienia budowlane po zmianach w Prawie Budowlanym oraz odpowiedzialność osób kierujących praktyką zawodową kandydatów na uprawnienia budowlane oraz zmiany w prawie budowlanym obowiązujące od 28.06.2015 r. • 24.09. Maciej Sikorski – Konsekwencje zmian Prawa Zamówień Publicznych dla wykonawców robót, usług. • 15.10. Michał Juskowski – Poprawa efektywności energetycznej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. • 05.11. Piotr Koczwarą – Wyjaśnienie niezbędnego zakresu będących w obiegu opracowań i pojęć: ocena stanu technicznego, opinia techniczna, ekspertyza, orzeczenie jako zajęcie stanowiska w sprawie. • 26.11. Jolanta Musiał – Wymagania, zasady, niezbędna dokumentacja w postępowaniach administracyjnych (z administracją budowlaną, z nadzorem budowlanym). • 17.12. Ryszard Kabat – Przeglądy obiektów budowlanych.

UWAGA!

Prosimy o podanie aktualnego adresu e-mail, ponieważ te znajdujące się w naszej bazie często są już nieprawidłowe.

Informujemy, że biuro Izby na życzenie wydaje certyfikaty o uczestnictwie w szkoleniach.

Prosimy również o przesyłanie propozycji szkoleń na I półrocze 2016 na adres e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl.

Wspomnienie: Tadeusz Kędzierski (1937 – 2014)

Tadeusz należał do grona Pionierów Ziemi Gubińskiej. W maju 1946 roku przybył wraz z rodziną do Niemaszchleba (obecnie Chlebowo) z Laszek Murowanych w powiecie Sambor k. Lwowa, gdzie się urodził 22 września 1937 roku. Jako niespełna dziewięcioletni chłopiec opuścił rodzinny dom, wraz z rodzicami i trzema siostrami osiedlił się nad Odrą. W 1952 roku ukończył przerwana naukę w miejscowej szkole podstawowej. Z Laszek Murowanych przyjechało do Chlebowa wielu rzemieślników, murarzy – sama nazwa miejscowości świadczyła, że zawód murarza był tam dominujący. Zasilili lokalną gospodarkę specjalistami z tego zakresu. W początkowym okresie pracowali głównie w Oddziale Rozbiórkowym, usuwając ruiny działań wojennych w twierdzy Guben po walkach z wiosny 1945 roku.

Tadeusz kontynuował rodzinną tradycję – po skończeniu podstawówki podjął naukę w Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu we Wrocławiu. Po ukończeniu technikum w 1955 roku dostał nakaz pracy do Wieruszowa w województwie łódzkim. Pełnił tam obowiązki instruktora budownictwa wiejskiego przy Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wieruszowie. Na Ziemi Gubińskiej zostawił Kazimierę Bielańską – dziewczynę z rodzinnych stron. Gdy tylko nadarzyła się okazja, złożył wniosek o przeniesienie do Krosna Odrzańskiego. Podjął tu pracę na etacie kierownika budowy w Powiatowym Przedsiębiorstwie Budowlanym. Następnie został kierownikiem Odcinka Robót w Gubinie. W 1960 roku podjął pracę w Miejskim Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym w Gubinie, a kilka miesięcy później w nowopowstałej Spółdzielni Pracy Remontowo-Budowlanej „Nowa Era”. W spółdzielni pracował ponad 25 lat. Pod jego kierownictwem prowadzono prace na terenie miasta i okolicy. Dużo budował dla wojska (adaptacja budynku na szpital wojskowy w Komorowie, budowa stacji MPS i myjni samochodowo-czołgowej, garaże czołgowe, trafo-stacje). Na terenie Gubina budował krytą pływalnię, żłobek „Cariny”. Wykonał wiele remontów budynków szkolnych i mieszkalnych. Prowadził też remont kapitalny Strażnicy WOP w Żytowianiu czy też budowę szkoły w Gronowie. Ciągłe pogłębiał wiedzę zawodową. Ukończył Państwową Szkołę Techniczną w Zielonej Górze, a po ukończeniu dwuletniego kursu Prawa Budowlanego w Poznaniu w 1969 roku otrzymał uprawnienia budowlane.

Zawsze był zaangażowany w pracę

Gubin. Dzień Budowlanych 1989 roku w byłym Kasynie Oficerskim przy ul. Kresowej. Na zdjęciu od lewej: Tadeusz Kędzierski z żoną Kazimierą, Józef Ciszewski z osobą towarzyszącą, Wiesław Fiszer, Sławek Wołoszyński, Antoni Makowski, Petros Railis, na pierwszym planie N. Wojcieszak – PZITB Zielona Góra oraz Dariusz Bocheński

na rzecz społeczności lokalnej. Przez dwie kadencje pełnił obowiązki radnego Miejskiej Rady Narodowej w Gubinie (1974-1978, 1978-1982). Był m.in. Przewodniczącym Komisji Budżetowej. Czynnikiem działań w Polskim Związku Wędkarskim, m.in. jako sędzia dyscypliny gruntowej. Od grudnia 1987 roku należał do Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa – Koło Terenowe w Gubinie. Był aktywnym członkiem, lubianym przez środowisko. Praca jego była doceniana i nagradzana. Otrzymał m.in. Brązowy Krzyż Zasługi (1977), Odznakę Honorową „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Zielonogórskiego” (1989), Złotą Odznakę PZW za Zasługi dla Wędkarstwa Polskiego (1989). Cenił życie rodzinne. Pani Kazimiera została jego żoną. Znamy ją jako długoletnią dyrektorkę Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. Marii Konopnickiej w Gubinie przy ul. Piastowskiej. Wychowali razem dwie córki – obecnie mieszkają w Gubinie.

Jolanta po 8 latach pracy w radiologii gubińskiego szpitala, po jego likwidacji, zajęła własną działalność gospodarczą. Elżbieta poszła w ślady mamy i jako nauczyciel – terapeuta pracuje w szkole przy ul. Piastowskiej w Gubinie. Doczekali się czworo wnucząt: Arkadiusza i Emilii Kotowskich oraz Pawła i Magdaleny Tomczaków.

Tadeusza ceniłem za jego rzetelność i fachowość w zawodzie. Był doskonałym specjalistą, znał swój fach. Nie cierpiał bylejakości. Można mu było powierzyć najtrudniejsze roboty, np. przy wzmocnianiu zagrożonych budynków przy ul. Śląskiej i Piastowskiej w Gubinie. Był lubiany przez wszystkich, bardzo towarzyski. Był budowlanym człowiekiem z krwi i kości ze wszystkimi cechami przynależnymi do tego zawodu. Ostatnie lata chorował i miał trudności z poruszaniem się. Żałuję, że codzienna gonitwa ograniczyła nasze kontakty. Zmarł 12 listopada 2014 roku, pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Gubinie.

inż. Zenon Pilarczyk

Wycieczka techniczna do Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego

18 maja br. – wycieczka do Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Powstał w ramach Lubuskiego Parku Przemysłowo-Technologicznego utworzonego pięć lat temu.

Przybyłych członków LOIB powitał dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, prof. UZ dr hab. inż. Jakub Marcinkowski. Jednym z elementów PN-T jest Centrum Zrównoważonego Budownictwa i Energii, w jego skład wchodzi pięć laboratoriów. Największe wrażenie zrobiło na zwiedzających Laboratorium Elektroakustyki. Jego ściany i sufit oraz podłoga wyłożone są wysokimi ostrostupami z wełny mineralnej obszytej tkaniną. Laboratorium bada m.in. wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia w środowisku pracy, poziom hałasu słyszalnego i infradźwiękowego. Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego dokonuje badań porównawczych efektywności różnych systemów i elementów budowlanych i instalacyjnych, w dokładnie takich samych i tak samo zorientowanych względem słońca pomiesz-

zeniach. Ciekawą obudowę z niebieskiej gąbki i białych ekranów ma Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej. Laboratorium Izolacyjności Akustycznej umożliwia badanie właściwości akustycznej przegród budowlanych ściennych i stropowych oraz stolarki otworowej. Laboratorium Odnawialnych Źródeł Energii Elektrycznej – tu dostosowuje się źródła do profilu obciążenia oraz warunków środowiskowych odbiorcy będącego właścicielem układu generacji energii elektrycznej. Celem zamierzenia, jakim jest Lubuski Park Przemysłowo-Technologiczny o wartości ponad 100 mln zł, sfinansowane zostało w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. Zadaniem naszego środowiska jest popularyzacja możliwości badawczych i wdrażanie do produkcji innowacyjnych wyrobów dzięki potencjatu Parku Naukowo-Technologicznego UZ.

Następnie członkowie LOIB udali się do Raculi, gdzie znajduje się Wydział Technologii – Laboratorium Drogowe Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział Zielona Góra. Naczelnik Wydziału inż. Andrzej Ladaczyński z pomocą pracowników przedstawił bogate wyposażenie badawcze tej placówki. Na zakończenie intensywnego dnia odbyło się spotkanie przy ognisku w WOSiR im. Zbigniewa Majewskiego w Drzonkowie. Dziękujemy organizatorom wycieczki: Przewodniczącemu Okręgowej Rady LOIB Andrzejowi Cegielnikowi, Przewodniczącemu Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego Tadeuszowi Glapie oraz gospodarzom zwiedzanych obiektów. Wartość poznawcza tej imprezy jest nie do przecenienia.

Zenon Pilarczyk

